

ΔΕΕ: Κατά τον γ.ε. η ελληνική νομοθεσία για την αναγνώριση των ακαδημαϊκών προσόντων των διαμεσολαβητών είναι αντίθετη με το δίκαιο της ΕΕ (Προτάσεις C-729/17)

1 μήνυμα

Zoi Maria <Maria.Zoi@curia.europa.eu>
Προς: Cigna Angelidis Estella <Estella.Cigna_Angelidis@curia.europa.eu>

28 Φεβρουαρίου 2019 - 5:07 μ.μ.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Λουξεμβούργο, 28/2/2019

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Henrik Saugmandsgaard Øe στην υπόθεση C-729/17, Επιτροπή κατά Ελλάδα*«Εθνικοί κανόνες που διέπουν την αναγνώριση τίτλων εκπαίδευσης που αποκτήθηκαν με σκοπό την άσκηση του επαγγέλματος του διαμεσολαβητή»*

Κατόπιν καταγγελίας περί ασυμβατότητας της ελληνικής νομοθεσίας για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις προς το δίκαιο της Ένωσης για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, η Επιτροπή ζήτησε από την Ελλάδα πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευση των διαμεσολαβητών στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα, αντικείμενο της υποθέσεως είναι αν συμβιβάζονται με το δίκαιο της ΕΕ τόσο ο ελληνικός νόμος 3898/2010 όσο και το πδ 123/2001, λόγω α) του περιορισμού της νομικής μορφής των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε μη κερδοσκοπικές εταιρείες, που πρέπει να αποτελούνται από έναν τουλάχιστον δικηγорικό σύλλογο και ένα τουλάχιστον επιμελητήριο στην Ελλάδα και β) της υποβολής της διαδικασίας αναγνώρισης των ακαδημαϊκών προσόντων των διαμεσολαβητών σε πρόσθετες απαιτήσεις σχετικά με το περιεχόμενο των πιστοποιητικών, σε αντισταθμιστικά μέτρα χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση των ουσιαστών διαφορών και της υποχρέωσης να διαθέτουν οι αιτούντες εμπειρία 3 τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολάβησης.

Κατά την Επιτροπή, οι περιορισμοί αυτοί καλύπτουν τόσο τους φορείς που επιθυμούν να εγκατασταθούν για πρώτη φορά στην Ελλάδα όσο και αυτούς που επιθυμούν τη δευτερεύουσα εγκατάστασή τους υπό μορφή θυγατρικής. Δεν επιτρέπεται σε κανένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εκτός από τους δικηγорικούς συλλόγους και τα επιμελητήρια να ιδρύσει φορέα κατάρτισης για την εκπαίδευση διαμεσολαβητών που να μπορούν, βάσει της εκπαίδευσης αυτής, να συμμετέχουν στην εξέταση για την πιστοποίηση της ιδιότητας του διαμεσολαβητή στην Ελλάδα εάν δεν συμβληθεί με δικηγорικό σύλλογο και επιμελητήριο της χώρας. Επίσης αποκλείεται ουσιαστικά κάθε φορέας του οποίου η τρέχουσα νομική μορφή δεν είναι μη κερδοσκοπική από τη δυνατότητα να προσφέρει έναντι καταβολής διδάκτρων, την εκπαίδευση υποψηφίων διαμεσολαβητών. Τέλος, κάθε φορέας κατάρτισης προέλευσης άλλου κράτους μέλους που ενδιαφέρεται να προσφέρει την εν λόγω υπηρεσία έναντι καταβολής διδάκτρων από τους σπουδαστές που εγγράφονται σε προγράμματα κατάρτισης διαμεσολαβητή αποκλείεται ουσιαστικά από το να εισέλθει στην ελληνική αγορά και να δημιουργήσει δευτερεύουσα εγκατάσταση υπό μορφή θυγατρικής, εάν η τρέχουσα νομική μορφή του δεν είναι μη κερδοσκοπική και η επιλογή του για θυγατρική δεν περιορίζεται σε μη κερδοσκοπικές οντότητες.

Η Ελλάδα η αμφισβήτησε τις προσαπτόμενες παραβάσεις. Αφενός, υποστήριξε ότι η διαμεσολάβηση συνιστά δραστηριότητα που συνδέεται με την άσκηση της δημόσιας εξουσίας, ειδικότερα με την απονομή της δικαιοσύνης, με αποτέλεσμα να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εξαίρεσης του άρθρου 51 ΣΛΕΕ, και ότι βάσει των διατάξεων της οδηγίας 2008/52 μπορεί να γίνει δεκτό ότι το γενικό συμφέρον είναι δυνατό να δικαιολογήσει την επιβολή μέτρων που περιορίζουν την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών. Αφετέρου, η Ελλάδα ισχυρίστηκε ότι οι διαμεσολαβητές που απέκτησαν επαγγελματικά προσόντα σε άλλο κράτος μέλος δεν στερούνται τη δυνατότητα ασκήσεως του επαγγέλματος αυτού, δεδομένου ότι οι επίμαχες διατάξεις επιτρέπουν την αναγνώριση της επάρκειάς τους βάσει εγγράφων σχετικών με τη συνεχή επιμόρφωσή τους, αντί της εφαρμογής του κριτηρίου της προαναφερθείσας εμπειρίας.

Διαφωνώντας με την εκτίμηση αυτή, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

Με τις σημερινές του προτάσεις, ο γενικός εισαγγελέας προτείνει στο Δικαστήριο να αποφανθεί ως εξής:

Η Ελληνική Δημοκρατία, υποβάλλοντας τη διαδικασία αναγνώρισης των ακαδημαϊκών προσόντων σε προϋποθέσεις επιβολής πρόσθετων απαιτήσεων σχετικά με το περιεχόμενο των απαιτούμενων πιστοποιητικών και επιβολής αντισταθμιστικών μέτρων χωρίς προηγούμενη αξιολόγηση της ύπαρξης πιθανών ουσιαστών διαφορών με την εθνική εκπαίδευση, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 13, 14 και 50 καθώς και από το παράρτημα VII της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων.

Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

Estella Cigna Angelidis - Μαρία Ζώη

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διεύθυνση Επικοινωνίας

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

τηλ. (+352) 4303 2180

www.curia.europa.eu

